

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 3

De Vader en de Zoon

Op een bepaald moment tijdens de bediening van de Here Jezus genas Hij een man die al achtendertig jaar ziek was geweest. Toen de man de leiders van de Joden over dit wonder vertelde, probeerden zijn Hem te doden omdat Hij dit op een sabbat had gedaan (Joh. 5:15-16). De Here Jezus antwoordde hen als volgt: "Mijn Vader werkt tot nu toe en ik werk ook" (Joh. 5:17). Toen deden zij nog meer hun best om Hem te doden, want zij zeiden dat "Hij niet alleen de sabbat schond, maar ook God zijn eigen Vader noemde en Zich dus met God gelijkstelde" (Joh. 5:18).

Als de Here Jezus niet bedoeld had wat de Joden dachten dat Hij zei en bedoelde, kon Hij gezegd hebben en dat zou Hij ook hebben gedaan: "Dat heb ik helemaal niet bedoeld". Maar Hij ontkende het niet en daarmee heeft Hij ons een duidelijk getuigenis gegeven van Zijn positie in de Godheid. De Vader en de Zoon zijn gelijk.

Mensen die belijden Christen te zijn worden aangespoord om te groeien in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus (II Petr. 3:18). Elke gelovige zou voortdurend tot doel moeten hebben om te groeien in de kennis van Hem. Er zijn helaas maar weinigen die dat doen, want de gemiddelde belijdende Christen komt nooit verder dan de paar elementaire zaken die hij in zijn kindertijd heeft geleerd en zelfs deze zijn vaak onjuist en verward. Ze zouden moeten worden gecorrigeerd en vooral de kinderlijke opvattingen die te maken hebben met de titels 'de Vader' en 'de Zoon.'

De Vader heeft de Zoon gezonden als Verlosser van de wereld (I Joh. 4:14). Dit is een belangrijke uitspraak in het getuigenis dat God van Zijn Zoon heeft gegeven. Velen die dit horen, lijken er echter toe te neigen dit te vergelijken met een vader die zijn jongen erop uit heeft gestuurd om een of ander gigantisch karwei op te knappen. De onzinnigheid blijkt als we stilstaan bij het feit dat het 'redden van de wereld' geen taak voor een jongen is en zelfs niet

voor een man. Niemand anders dan God kan de wereld redden. Er is nooit méér dan één Verlosser geweest en dat is de HERE (Yahweh) in de openbaring van het Oude Testament. Hij heeft gezegd: “Ik, Ik ben de HERE (Yahweh), en buiten Mij is er geen Verlosser (Jes. 43:11). Als de Zoon van God niet zelf God is, kan Hij, gelet op deze woorden, nooit de Verlosser zijn. We moeten de woorden geloven van Hem die gezegd heeft: “Er is geen God behalve Ik, een rechtvaardige, verlossende God is er buiten Mij niet. Wendt u tot Mij en laat u verlossen, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer” (Jes. 45:21-22).

We kunnen de relatie tussen de Vader en de Zoon nooit begrijpen door die te vergelijken met de relatie tussen een man en zijn zoontje. We moeten de vraag van God ter harte nemen: “Met wie dan wilt gij God vergelijken en welke vergelijking op Hem toepassen?” (Jes. 40:18). En ook Zijn uitspraak: “Denkt aan hetgeen vroeger, vanouds, gebeurde; Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk” (Jes. 46:9). Als we deze woorden geloven, laten we dan ophouden te proberen de relatie tussen de Vader en de Zoon te begrijpen door deze te vergelijken met de relatie tussen ouders en een mannelijk kind.

In het gedeelte over de Vader die de Zoon als de Verlosser van de wereld heeft gezonden, is het woord voor ‘zenden’ *APOSTELLŌ*. Dat is niet het gangbare woord om aan te geven dat iemand van de ene naar de andere plaats wordt gestuurd. Als *APOSTELLŌ* in verband met een persoon wordt gebruikt, heeft het de betekenis van iemand aanstellen met de volledige autoriteit om de opgedragen taak te volbrengen. Wanneer het woord Vader wordt gebruikt voor God houdt het altijd de volle Godheid in. Er wordt de bron mee benadrukt en het slaat op de voortbrenger, de plannenmaker en de organisator. Toen de Zoon van God op aarde verscheen, was Hij het beeld van de Godheid. Hij kwam van God en Hij keerde terug tot God (Joh. 13:3). Iemand die zich aan Hem vastklampt, klampt zich aan God vast. Hij was het beeld van de onzichtbare God. We moeten goed beseffen dat God uiteraard in staat is in elke mogelijke vorm, op elke plaats en voor elk willekeurig doel te verschijnen en toch alomtegenwoordig en het middelpunt van het universum zijn.

Aangezien God Zichzelf graag vergelijkt met een rivier of met de zee, moeten we er niet voor terugdeinzen om Hem, in bepaalde opzichten, te vergelijken met een oceaan. Alle oceanen hebben inhammen die gewoonlijk ‘golf’ of ‘baai’ worden genoemd. Als we aan de kust van een van deze zouden staan en zouden vragen: “Wat is groter, de oceaan of deze baai?”, is er maar één antwoord mogelijk. En toch is de baai een verschijningsvorm van de oceaan. Als je verdergaat, kom je bij de oceaan terecht waar het een onlosmakelijke eenheid mee vormt. Als je de baai volgooit, keert het water weer terug naar de oceaan.

Dit voorbeeld kan ons helpen te begrijpen wat de Here Jezus bedoelde toen Hij op een bepaald moment zei: “De Vader is meer dan Ik.” (Joh. 14:28). Hij

had Zijn discipelen beschuldigd van een zeker gebrek aan liefde omdat zij zich niet konden verheugen in Zijn terugkeer naar de Vader, een gebeurtenis die het einde zou markeren van de tijd van Zijn vernedering en het afscheid van de beperkte en geringe bewegingsruimte voor Zijn eigenschappen. De bron is vanzelfsprekend groter dan wat eruit voortvloeit wanneer die stroom wordt beperkt en daarom deed Hij deze uitspraak.

Er wordt vaak gezegd dat als een schepsel zou durven verkondigen: “God is groter dan ik”, hij net zo schuldig is als wanneer hij gezegd zou hebben: “Ik ben aan God gelijk.” De positie van een mens in te nemen in een vijandige wereld was geen gelukkige ervaring voor Hem die deze plaats heeft ingenomen. In Johannes 6:62 sprak Hij erover dat de Zoon des mensen zou opvaren naar waar Hij tevoren was. Dat heeft niet alleen betrekking op een locatie, maar ook op de positie en de heerlijkheid die Zijn deel geweest waren. Zijn woorden over de Vader die groter was, hebben alleen betrekking op Zijn persoon in de positie waarin Hij zich op dat moment bevond. We moeten er ons niet schuldig aan maken de taal die behoort bij de tijd van Zijn vernedering te gebruiken als argument tegen Zijn Goddelijkheid.

Genesis 1:1 zegt ons: “In den beginne schiep God (Elohim) de hemel en de aarde.” In Johannes 1:1 staat dat in het begin het Woord (Logos) was en dat de Logos de Schepper is van alle dingen (Joh. 1:3). Daarom is de God waarover gesproken wordt als de Schepper in Genesis 1:1 het Woord (Logos) in Johannes 1:1-3. Vervolgens wordt ons verteld dat het Woord (Logos) vlees is geworden en onder ons heeft gewoond (Joh. 1:14). Dat is de Here Jezus Christus. Hij was de Zoon van God voordat Hij in Bethlehém werd geboren en Hij was rijk voordat Hij in armoede op aarde kwam (II Cor. 8:9). Daarom benadrukken we steeds dat we niet moeten beginnen bij “Zijn dagen in het vlees” als we een volledig en getrouw beeld van Hem willen krijgen. De “bescheiden en nederige” Jezus is niet het hele verhaal.

Tijdens Zijn bediening op aarde zei Hij eens: “Ik en de Vader zijn één.” Er zijn veel vruchteloze pogingen gedaan om deze uitspraak te bagatelliseren, zodat het niet méér betekent dan ‘één in streven, wil en werk.’ En hoewel dat op zichzelf waar is, is dat niet waar het hier om gaat. Er wordt gewezen op kracht, en de kracht om de schapen te beschermen is het gevolg van de gelijkheid van de Vader en de Zoon. “Niemand zal ze uit mijn hand roven -- niemand kan iets roven uit de hand mijns Vaders”, waren Zijn woorden die voorafgingen aan deze uitspraak over Zijn eenheid met de Vader.

Toen de scherpe oren van Zijn critici en vernederaars Hem hoorden zeggen: “Ik en de Vader zijn één”, beseften ze ogenblikkelijk wat Hij bedoelde. Zij pakte stenen op om Hem te stenigen en toen Hij een verklaring voor een dergelijke daad verlangde, antwoordden zij dat het was “omdat Gij, een mens, Uzelf God maakt.” (Joh. 10:33). Dat was als beschuldiging bedoeld, maar door deze te uiten brachten ze precies onder woorden wat wij nu over Hem geloven. Hij is gelijk aan God, omdat Hij God is, gelijk aan de Vader wat Zijn Godheid

betreft, hoewel Hij voor een tijdje minder was dan de Vader wat Zijn mensheid betreft. Mensen die proberen om een volledige scheiding maken en een scherpe grens te trekken tussen de Vader en de Zoon, zullen daarmee beiden verliezen.

Er moet absoluut geen onderscheid worden gemaakt in onze verering van de Vader en de Zoon, want God heeft bevolen dat allen de Zoon zullen eren op dezelfde manier als de Vader (Joh. 5:23).

We zullen geen onderscheid maken tussen hun werken. Wat de één doet, doet ook de ander. De Vader werkt en de Zoon antwoordt in overeenstemming daarmee. Het lijkt een paar grote tandwielen: als het ene beweegt, komt de andere ook in beweging. De Zoon kan niets uit Zichzelf doen. Wat de Vader heeft gedaan, doet de Zoon precies zo (Joh. 5:19).

In onze poging om kennis te verzamelen, maken we geen onderscheid tussen de Vader en de Zoon, want het kennen van de één is het kennen van de ander. "Indien gij Mij kendet, zoudt gij ook mijn Vader kennen" (Joh. 8:19).

Ook op het punt van wijsheid maken we geen onderscheid. "Gelijkerwijs de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook den Vader" (Joh. 10:15, St.Vert.). Stel u een geestelijk wezen voor, een engel, of een menselijk wezen die verklaart dat hij God net zo goed kent als God hem kent.

Met betrekking tot geloof maken we geen onderscheid tussen de Vader en de Zoon. "Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem, die Mij gezonden heeft" (Joh. 12:44).

Op het gebied van allesomvattendheid maken we geen onderscheid tussen de Zender en de Gezondene: "wie Mij aanschouwt, aanschouwt Hem, die Mij gezonden heeft" (Joh. 12:45).

We maken geen onderscheid tussen de woorden van de Vader en de Zoon, want de Zoon heeft verklaard dat de Vader Hem aanwijzingen heeft gegeven met betrekking tot wat Hij zou zeggen en spreken (Joh. 12:49,50).

Als voorwerp van geloof maken we geen onderscheid tussen de Vader en de Zoon, want de Zoon heeft gezegd: "gij gelooft in God, gelooft ook in Mij" (Joh. 14:1).

Als voorwerp van haat kunnen we ook geen onderscheid maken, want Hij heeft verklaard: "Wie Mij haat, haat ook mijn Vader" (Joh. 15:23).

Wat hun bezit betreft maken we geen onderscheid. De Vader bezit niets dat de Zoon niet ook bezit. De Here Jezus heeft gezegd: "Al wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zeide Ik: Hij neemt uit het mijne en zal het u verkondigen" (Joh. 16:15).

Als bron van eeuwig leven maken we geen onderscheid tussen de Vader en de Zoon. Jezus Christus geeft eeuwig leven aan allen die de Vader aan Hem gegeven heeft. Sta eens stil bij Johannes 17:2 en Romeinen 6:23. de gave van God is eeuwig leven door Jezus Christus onze Heer.

Deze dingen hebben we ontdekt door persoonlijke en onophoudelijke bestudering van het Woord van God. Daarom zal het niemand verbazen dat we volkomen bereid zijn om, net als Thomas in het verleden, aan de voeten van de Here Jezus neer te vallen en te zeggen: "Mijn Here en mijn God!" (Joh. 20:28).

Als we hier nog problemen mee hebben, moeten we bedenken dat de Here Jezus heeft gezegd: "Niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader, en wie de Vader is, dan de Zoon, en wie de Zoon het wil openbaren." (Luc. 10:22). Als iemand beweert dat hij niets kan geloven voordat hij het helemaal heeft begrepen, zal hij net zo eindigen als hij begonnen is: helemaal niets geloven. Wij verklaren tezamen met de discipel van weleer: "Ik geloof, kom mijn ongelooft te hulp! (Marc. 9:24).